

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ—6 ΜΑΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπό 4.00μμ—6.00μμ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, Μάρκ. 15: 43, 47—6: 8 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΜΑΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΡΙΤΗ 2 ΜΑΙΟΥ <i>Ανακομιδή λειψάνων Μ. Αθανασίου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΜΑΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 4 ΜΑΙΟΥ	ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΜΑΙΟΥ <i>Ἁγ. Ειρήνης, Μεγαλομάρτυρος</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΜΑΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Πράξ. 9: 32-42 Ἑυαγγέλιο— Ἰωάν. 5: 1-15

Αγία Ειρήνη η μεγαλομάρτυς

Ἡ Ἁγία Εἰρήνη ἐζησε περίπου τον 4ο αἰώνα μ.Χ. Ἦταν το μοναχοπαίδι του Λικινίου και της Λικινίας. Καταγόταν ἀπό την πόλη Μαγεδών και αρχικά ονομαζόταν Πηνελόπη. Σε ηλικία ἑξί ετών, ο πατέρας της την ἐκλείσει σε ἕνα πύργο και ἀνέθεσε την διαπαιδαγώγησή της σε κάποιον, ονόματι Ἀπελλιανό, ο οποίος και ἔγραψε την ιστορία του μαρτυρίου της. Μια νύχτα εἶδε ἕνα ὄνειρο. Ὅτι μπήκε στον πύργο ἕνα περιστέρι κρατώντας με το ράμφος του κλαδί ελιάς και το ἄφησε ἐπάνω στο τραπέζι. Μετά μπήκε και ἕνας αετός που κρατοῦσε στεφάνι ἀπό ἄνθη, που το ἄφησε και αὐτός ἐπάνω στο τραπέζι. Ἐπειτα μπήκε ἀπό ἄλλο παράθυρο ἕνας κόρακας, που ἔβαλε ἐπάνω στο τραπέζι ἕνα φίδι. Το πρῶνι που ζύπνησε τα διηγήθηκε στον γέροντα Ἀπελλιανό και ἐκεῖνος της εἶπε ὅτι θα ἔχει δόξα ἀλλά και μαρτυρικό τέλος. Ἐνας ιερέας, ο Τιμόθεος, βάπτισε κρυφά τη βασιλοπούλα και τη ονόμασε Εἰρήνη.

Το γεγονός δεν ἄργησε να πληροφορηθεῖ ο πατέρας της Λικινίας. Αὐτός διέταξε να τη δέσουν στα πόδια ἐνός ἀγρίου ἀλόγου, να τη σκοτώσει με κλοσιές. Ἀλλά το ἄλογο στράφηκε ἐναντίον του και τον σκότωσε. Ἐπικράτησε πανδιμόνιο μεταξύ των ἀνθρώπων που εἶδαν το περιστατικό. Ἀλλά ἡ Εἰρήνη με θαυμαστή πίστη προσευχήθηκε και ο πατέρας της σηκώθηκε ζωντανός. Τότε, οικογενειακώς ὅλοι βαπτίστηκαν χριστιανοί.

Στη συνέχεια ἔπαθε πολλά ἀπό τους Πέρσες και τους βασιλεῖς αὐτῶν Σεδεκία και Σαπώριο Α'.

Ἡ Ἁγία Εἰρήνη πήγε μετά στην Καλλίπολη του Ἑλλησπόντου, ὅπου βασίλευε ο Νουμεριανός. Οἱ εἰδωλολάτρες μόλις ἔμαθαν ὅτι ἦταν χριστιανή, την ἐκλείσαν διαδοχικά σε τρία πυρακτωμένα χάλκινα βόδια. Το τρίτο βόδι, ἀνθρώπινο κατασκεῦασμα, σχίσθηκε και βγήκε ἀπό μέσα του ἡ Ἁγία ἐντελῶς ἀβλαβής ἀπό την φωτιά. Το γεγονός αὐτό εἶχε ως ἀποτέλεσμα να προσέλθουν στην πίστη του Χριστοῦ χιλιάδες ψυχές. Ἡ Ἁγία κατέφυγε τέλος μαζί με το δάσκαλό της Ἀπελλιανό στην Ἐφεσο της Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου και ἔμεινε διατελώντας πολλά θαύματα και τιμώμενη ως ἀληθινή ἰσαπόστολος. Κοιμήθηκε το 315 μ.Χ.

Στο Συναξάρι της ἀναφέρεται ὅτι στην Ἐφεσο ἡ Ἁγία βρήκε μία λάρνακα, στην οποία δεν εἶχε ως τότε ἐνταφιασθεῖ κανένας, μπήκε μέσα σε αὐτήν και κοιμήθηκε με εἰρήνη.

Ἡ τόλμη τῶν Μυροφόρων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρῃσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ᾧ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσή ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἡγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωΐ τς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἐθῆκαν αὐτόν. ἀλλ’ ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὤψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ερμηνεία

Το μυστήριό της θείας οικονομίας το υπηρέτησε ολόκληρη η κτίση. Όταν Εκείνος ἀπλῶσε τα χέρια Του πάνω στον Σταυρό, η γη σείσθηκε, τα μνημεῖα ἀνοίξαν, οι νεκροὶ διαμαρτυρήθηκαν, ο εκατόνταρχος ομολόγησε, ο ἥλιος σκοτίσθηκε, η Παναγία ἐκλάψε, ο Ἰωσήφ κήδευσε και οι μυροφόρες γυναῖκες «ἡγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν» (Μάρκ. 16, 1). Ενώ στην παλαιά εποχή η γυναίκα γινόταν διάκονος και αἰτία της πτώσεώς μας στην αμαρτία, ἀντιθέτως σήμερα βλέπουμε στο ευαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τις μυροφόρες γυναῖκες να γίνονται ταχυδρόμοι της χαράς. Ο Ευθύμιος Ζιγαβηνὸς το σημειώνει: «Ἐπειδὴ πάλαι γυνὴ γέγονε τῷ ἀνδρὶ διάκονος λύπης, νῦν γυναῖκες γίνονται τοῖς ἀνδράσι διάκονοι χαρᾶς».

Εἶχαν ἀνδρικό φρόνημα

Πράγματι εἶχαν ἀνδρικό φρόνημα, γιατί την ὥρα που οι μαθητὲς εἶχαν σκορπισθεῖ στα διάφορα σημεῖα της Ἱερουσαλὴμ και φοβόντουσαν να πλησιάσουν τον τάφο του Κυρίου οι τολμηρὲς μυροφόρες γυναῖκες ἀγόραζαν ἀρώματα για να πάνε να ἀλείψουν το σῶμα του Χριστοῦ. Η κινητήρια δύναμη που ωθούσε τις μυροφόρες να πάνε στον ζωοδόχο τάφο, εἶναι η ἀγάπη. Για την ἀγάπη αὐτή και σε δαπάνη και σε κόπο και σε κίνδυνο υποβλήθηκαν και σε ἀπρόβλεπτες καταστάσεις ἐξετέθησαν με μεγάλη προθυμία. Την τελευταία στιγμή θυμήθηκαν «τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; » (Μάρκ. 16, 3). Ἔνας σύγχρονος Ἐπίσκοπος γράφει για την ἀγάπη των μυροφόρων: Ο λογισμὸς ἐρωτά, η γλῶσσα σιωπά, η ἀγάπη βαδίζει. Στις δύσκολες περιστάσεις τη λύση τη δίνει πάντα ο Θεός. «Τῶν δ’ ἀδοκίμων πόρον εὔρε Θεός», ἔλεγε ἕνας ἀρχαῖος φιλόσοφος. Στα ξαφνικά και δύσκολα περιστατικά της ζωῆς μας τη λύση δίνει μόνον ο Θεός.

Τα ἀποτελέσματα της τόλμης τους

Πρώτα πρώτα στο ἐρώτημα τους ο Θεός ἀπάντησε με τον ἀγγελο που σήκωσε την πέτρα ἀπὸ την εἰσοδο του μνήματος. Μετά τους ἀπαλλάσσει ἀπὸ τον φόβο που δημιουργήθηκε μέσα τους ἐξαιτίας της παρουσίας των ἀγγέλων. Η Ἀνάσταση του Χριστοῦ εἶναι χαροποιό γεγονός. Ὅπου η παρουσία του Χριστοῦ, ἐκεῖ τα δεσμά του φόβου, της δειλίας και της νευρικότητος διαλύονται. Μετά τους μίλησε για τον Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ Χριστό. Μετά την Ἀνάσταση του Σωτήρα η λέξη Ἐσταυρωμένος εἶναι πλέον τίτλος τιμῆς. Δεν εἶναι βδελυρὴ και ἀποτρόπαια λέξη. Ο Σταυρὸς του Κυρίου εἶναι τίμιος. Η Ἀνάσταση εἶναι καρπὸς της Σταυρώσεως. Σταυρὸς και Ἀνάσταση δεν χωρίζονται. Ἀκόμη εἶδαν τον ἀδειο τάφο να εἶναι γεμάτος ἀπὸ το φῶς της Ἀναστάσεως ἔχοντας μέσα του τα σημεῖα της ἐγέρσεως του Κυρίου. Στο τέλος εἶδαν πρώτες τον ἀναστημένο Ἰησοῦ και κράτησαν τους ἀχράντους πόδας Του και «προσεκύνησαν αὐτῷ» (Ματθ. 28, 9).

Οι Μυροφόρες εἶναι ἐλεγχος για τους Χριστιανούς

Οι γυναῖκες που πήγαν να ἀλείψουν το σῶμα του Ἰησοῦ, εἶναι ἐλεγχος για τους σημερινούς χριστιανούς• για μας τους χριστιανούς που ἔχουμε μια δειλία να δείξουμε στους ἄλλους πως οι σχέσεις μας με τον Χριστό εἶναι στενές. Φοβόμαστε να πούμε πως ο Κύριος εἶναι το ἀγαπημένο πρόσωπο στη ζωὴ μας. Ο ἱερὸς Χρυσόστομος κάνει μια παρατήρηση για τη σχέση του χριστιανοῦ και του πιστοῦ. Μερικοὶ μακαρίζουν τις μυροφόρες που προσκύνησαν τον Κύριο. Ο Ἅγιος ὁμῶς λέγει πως «δύνασθε καὶ νῦν ὅσοι βούλεσθε», δηλαδή μπορείτε και τώρα ὅσοι θέλετε ὄχι μόνον τους πόδας και τα χέρια, ἀλλὰ και την κεφαλὴ του Χριστοῦ να ἀκουμπήσετε, εἴν «τῶν φρικτῶν ἀπολαύσητε μυστηρίων καθαρῶ συνειδότι», εἴν ἀπολαύσετε τα ἀχράντα μυστήρια, δηλαδή τη θεία Ευχαριστία, με καθαρὴ συνείδηση. Χρειάζεται τόλμη για να πλησιάσει κάποιος τα ἱερά μυστήρια.

Χρειάζεται να ἔχει τον πόθο των μυροφόρων, να ἀγαπάει το πρόσωπο του Χριστοῦ, ὅπως αὐτές• να υπερπηδᾷ τα ἐμπόδια, που ἀναφύονται ἀνάμεσα σ’ αὐτόν και τον Κύριο• να παραδέχεται την Ἀνάστασή Του και να εἶναι δεκτικὸς ἀνθρωπος, να ἀκούει τα μηνύματα του Ευαγγελίου, ὅπως οι ευλογημένες αὐτὲς γυναῖκες ἀκούσαν τη χαρμόσυνη εἶδηση του Χριστοῦ. Ἐπίσης, πρέπει να μπούμε σε σκέψεις για το τι προσφέραμε ἀπὸ τη μεριά μας στον Χριστό. Μήπως ο Χριστὸς εἶναι στο περιθώριο της ζωῆς μας κι ὄχι στο κέντρο;

Αγαπητοὶ ἀδελφοί, ο Ἐσταυρωμένος Κύριος πρέπει να συνέχει τη ζωὴ μας, να τη νοσηματοδοτεῖ, να τη μεταβάλλει και να την ἀγιάζει. Τα μύρα που προσφέρουμε εμεῖς εἶναι η καλὴ μας προαίρεση, ο συνεχὴς ἀγώνας μας και η ἀπέραντη ἀγάπη στο πρόσωπο του Κυρίου μας. Ἀμήν.

- Μητροπ. Εδέσσης Ἰωήλ, Ὁ ἐπιούσιος Ἄρτος